

at hvert Spørgsmaal pro et contra er undersøgt til Bunds. Jeg vilde ikke være i den ærede Ordførers Sted. Tilfældt glædede det mig at høre, at den ærede Ordfører nok vilde gaa med til Dagsordenen, hvis der ikke var de to andre Lovforslag, altsaa ikke dette. Det var i Virkeligheden, forekommer det mig, en Indrømmelse til dem, der sige, at intet er undersøgt. Hvorfor i al Verden skulde man gaa med til en ørkesløs Underjøgelse, naar alt ligger klart for, og man ikke behøver det? Jeg synes, at den Indrømmelse var ikke logisk af den ærede Ordfører i Forhold til, hvad han tidligere ytrede. Det turde dog være, at man vilde tillægge mig lige saa stor Ærlighed til disse to Lovforslag som ethvert af de andre Medlemmer af Udvalget. Jeg vil bede dem at erindre, at første Gang, de satte dette Spørgsmaal frem fra Udvalget, havde de Herrer af Flertallet kun 40,000 Kr., medens jeg havde 300,000 Kr., nemlig lige saa meget til Vandbrugs-skolerne som til Højskolerne. Senere hen i et Udvalg gik man til den Betragtning, og først i Slutningen af dette Aar var man med til at ansætte den nu foreslaaede Sum. Men allerede disse Summer, som de nu foreslaa, 160,000 Kr., ere betydelig anderledes end den Gang, de første begyndte. Jeg tilskriver mig noget af Æren for den Fremgang, der er sket derved, idet jeg fastholdt et vist bestemt Delingsprincip i den Henseende. De ville ikke nægte, at jeg i Forening med et æret Medlem og senere med flere ærede Kolleger har været med til at stille Forslag om Statsstuds til Folkehøjskolerne. Det glæder mig derfor, at de ærede Herrer ogsaa erindre mig om disse 2 Lovforslag. Men disse 2 Lovforslag bære Grundene i sig selv til at gennemføres, og jeg tror ikke, det er rigtigt, at vi saaledes bestandig kæle for Højre, for det hyerste Højre. Først skulle de have deres, og atter og atter deres, for at være saa naadige endelig en Gang at give noget, som kan komme hele Befolkningen til Gode. Jeg tror, at disse 2 Lovforslag ere i pæne Klæder nok, at de ere knyttede smukt sammen, og at de kunne følges ad, som de ere. Jeg veed heller ikke, om den ærede Ordfører har Hæd i, at det er umuligt at saa disse to Lovforslag, naar vi ikke tage dette. Jeg har ikke set nogen særlig Begejstring i Landstinget for dette Lovforslag. Det er muligt, at den er der, men jeg skønner blot, at de to Lovforslag gaa bedre i deres egne Klæder, end om der til dem hæftes Vandbrugsuniversitetet ude paa Frederiksberg i Røg og Damp. Ganske vist hørte jeg nok den ærede Ordfører sige til det ærede Medlem fra Ringsted,

(Lauridsen) at han maatte vide, at det og det kunde ikke lade sig gøre. Jeg maa deraf skønne, at der maa være foregaaet Overvejelser i Kredse, hvor Ordføreren og det ærede Medlem fra Ringsted høre sammen, som have givet fornødne Oplysninger om hvorledes Situationen er overfor dette Lovforslag. Det kan jeg ikke dømmе om. Jeg hører ikke til de indviede Kredse i saa Henseende. Men er det Tilfældet, forekommer det mig dog, at man foregriber vore frie Beslutninger om Lovforslag paa et for tidligt Standpunkt. Thi ethvert Ting maa have sin Mening om disse Sager, og under den fortsatte Behandling paa de forskellige Stadier, naar de efter Ministerens Mening ere saa vidt, at de kunne gaa til Udvalg, kommer den Tid, da vi kunne tage Standpunkt overfor de to Lovforslag, som ligge der oppe. Det forekommer mig derfor, at der kunde ventes, indtil de atter med de Forandringer, som Landstinget maatte vedtage, komme tilbage til os og om fornødent komme i Fællesudvalg, vi kunne da se, hvorledes de lænkebundne kunne føres igennem. Naar den ærede Ordfører siger, at der ikke er det allerringeste Haab om at se de to Lovforslag fremmede, undtagen dette Lovforslag følger med, vil jeg sige, at hvis det forudsættes, at Landstinget har særlig Ærlighed for dette Lovforslag, kan jeg ikke nægte, at saa sker det. Saa kan det heller ikke nytte at kæmpe derimod, thi naar først Ordføreren i dette Ting, hvorfra disse Sager udgaa, giver dem det Studsmaal, at de andre kunne bare staa imod, hvis de ønske dette. Forslag, de følges ad, kan det andet Ting ganske rolig gøre, hvad det vil. Jeg betragter dette som en meget uheldig Betegnelse af den ærede Ordfører, at han meddeler os, at vi ikke have mindste Udsigt til, at to fornødtige Love, som komme op til Landstinget, gaa igennem, undtagen vi sende et tredje ufornuftigt op. Jeg skal dermed, skønt det jo ikke behøves, anbefale min Dagsorden. Jeg siger: ikke behøves, da jeg ser, at de Herrer opfatte det som partipolitisk.

Indenrigsministeren (Singerslev):

Jeg skal ikke indlade mig paa nogen nærmere bestemt Betegnelse af, hvilket Forslag der er fornuftigt og hvilket ufornuftigt, men jeg tror, at det ærede Medlem — hvis Dagsordenen skulde blive forkastet — kan være ret rolig for, at dette Forslag vil komme til at foreligge for dette Ting igen. Jeg kan nemlig ikke tænke mig, at Landstinget vil vedtage Lovforslaget i den Stikfælde, hvori det her foreligger, hvis Udvalget følges. Jeg kan ikke se rettere — deri er jeg enig